

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

III. Quomodo Cyprianus cum aliquot sibi adjunctis episcopis eos qui ab haeretico errore converterentur, primus rebaptizandos censuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

GALLUS.

σαβίος, Λέκιος καλέσθη διάδοχος μισί δ' εδ' ὅλοις ὅτι ὀκτώ τῆ λειψυργία διακοησάμενος, Στεφάνω τελουτῶν μεταδίδωσι τὸν κλήρον. τῶ δὲ Στεφάνω τῷ πρώτῳ Διονύσιου τῶν ἀπὸ βασιλείας Ἐπιστολῶν διατυπῆται, ζητήματι εὐμικροτικῶδες ἀνακηθέντες, εἰ δεῖο τὰς εἰσάσεις ἀπερὲς Φονίας, διὰ λυτῶν καθαίρειν παλαῖο γέλοι κεκαλιηκότος ἔθους ἐπιτῶν τριέτων, μήτηρ ἡδὲ τῆ δια χειρῶν ἐπιθέσεως εὐχῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ὅπως Κυπριανὸς ἀμα ὡς καὶ αὐτὸν Ἐπισκοπῶν τὰς ἐξ ἀφῆ- κῆ πλάνης ἐπερὶ φοιτῶν λυτῶν δὲν καθαίρειν παρὰ τῶν ἐσθματίσιν.

Πρῶτος τῶν τότε Κυπριανὸς τῆς Καρχηδῶνα παρεκίας ποιμὴν, εἰς ἄλλως ἢ διὰ λυτῶν παρῆθεν τῆς πλάνης ἀποκαθηρωμῆς, παρῆθεν δὲν ἠγάγετο. ἀλλ' ὅγε Στεφάνω μὴ δὲν τι νεώτερον παρὰ τὴν κρατήσασαν δὲρ χῆθεν παρὰ δὲσιν ἐπικαινοδομεῖν οἰομῆρ, ἐπὶ τῶ δὲν ἀναλίει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Ὅπως ἀπὸ τῶν τότε Διονύσιου σωτῆζεν ἐπερὶ οὐλῆς.

Πεῖσα δὲ ἡ αὐτὰ πρὶ τῆς διαγράμμάτων ὁ Διονύσιου ὁμιλήσας, τελουτῶν δηλοῖ ὡς ἀρα τῶ δὲ λωφικῶτος, αἰ πανταχόσε ἐκκλησίαι τὴν καὶ Νοκῆτον ὁπρεφῆσαι νεωτεροποιῶν, εἰρήνην παρῆς εὐλῆς ἀειλήφεσαν. γράφει ἡ ὁδὲ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Πεῖ τῆ καὶ τῶ δὲ μὲν ἐρῶντες.

Ἰσηθῶν ἀδελφῆ, ὅτι ἦν ὡνται πᾶσαι αἰ παρῆθεν διερχομένη κατὰ τε τὴν ἀνατολὴν ἐκκλησίαι, καὶ ἐπὶ παρῆθεν. καὶ πάντες εἰσὶν ὁμόφρονες οἱ πανταχῶ παρῆθεν, χαίροντες κατ' ὑπερβολῆν ἐπὶ τῆ παρῆθεν περὶ δὲσιν εἰρήνην γρομῆν. Δημητριανὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ Θεόκτις, ἐν Καισαρείᾳ Μαζαβάνης ἐν Αἰλῆϊ Μαρίν, ἐν Τύρῳ κοιμηθέν, Ἀλεξάνδρῳ Ἡλιόδορ, ἐν Λαοδικείᾳ ἀναπαυσάμενος Θεολυμίδης, Ἐλεν, ἐν Ταρσῶ, καὶ πᾶσαι αἰ τῆς Κιλικίας ἐκκλησίαι. Φιρμιλιανὸς, καὶ πᾶσα Καππαδοκία τὰς γὰρ ἀπὸ Φανερῆς μόνες τῶν Ἐπισκόπων ὀνόμασα, ἵνα μήτε

A vix octo mensum spatio perfunctus eo munere, moriens episcopale officium Stephano dereliquit. Ad hunc Stephanum Dionysius primam earum quæ de Baptismo conscriptæ sunt epistolam exaravit, cum per id tempus non mediocris controversia exorta esset, utrum eos qui ex qualibet hæresi convertuntur, baptismo purgari oporteret. Quippe antiqua consuetudo invaluerat, ut in ejusmodi hominibus sola manuum impositio cum preceationibus adhiberetur.

CAPUT III.

Quomodo Cyprianus cum aliquot sibi adjunctis Episcopis eos qui ab hæretico errore converterentur rebaptisandos primus censuit.

Primus omnium Cyprianus qui tunc temporis Carthaginensem regebat ecclesiam, non nisi per baptismum ab errore prius emundatos, admittendos esse censuit. Verum Stephanus nihil adversus traditionem quæ jam inde ab ultimis temporibus obtinuerat, innovandum ratus, gravissime id tulit.

Vide Nicephor. l. 6. c. 7.

CAPUT IV.

Quot epistolas Dionysius ea de re conscripsit.

A hoc arguitur, ut dixi, multa de hoc argumento Dionysius per literas scripsit. In quibus id tandem illi indicat, omnes ubique ecclesias molli- to jam persecutionis furore, novati turbulentam novitatem detestantes, inter se pacem iniisse. Sic autem scribit.

Huc referet Niceph. l. 6. c. 7.

CAPUT V.

De pace Ecclesiarum post persecutionem.

Scias autem frater cunctas per Orientem & ulterius positas ecclesias quæ prius ante discissæ, nunc tandem ad unitatem reversas esse: & omnes ecclesiarum ubicumq; Antistites unum idemque sentire, & ob redditam insperatò pacem incredibili gaudio exultare: demetrianum scilicet episcopum Antiochiæ, Theoctistum Casæ- ræ, Eliæ post mortem Alexandri Mazabanem, Marinum Tyri, Laodiceæ verò post Thelymidris obitum Heliodorum: Helenum Tarfi cunctas- que Ciliciæ ecclesias: Firmilianum denique cum universa Cappadocia. Solos enim illustriores episcopos nominavi, ne forte epistola nostra proli-

Ii ij